

«Εμένα, το παιδί μου; ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ !!!!!!»

Είναι μια φράση που συχνά βρίσκεται στο παρασκήνιο του σπιτιού μιας οικογένειας, εκεί που όλοι οι γονείς συζητούν ελεύθερα πια και είτε αμφισβητούν σθεναρά είτε με αμφιθυμία τα λεγόμενα ή τις παρατηρήσεις ενός δασκάλου ή ενός ειδικού για κάποια ενδεχόμενη δυσκολία του παιδιού τους, στον μαθησιακό, συναισθηματικό ή συμπεριφορικό τομέα.

Είναι επίσης μια φράση που ακούγεται συχνά και στην πρόσωπο με πρόσωπο επαφή των γονέων με τον εκπαιδευτικό ή τον ειδικό.

Η πρώτη άρνηση που νιώθει ο κάθε άνθρωπος όταν ακούει μία πληροφορία που είναι διαφορετική από αυτό που πιστεύει, είναι πέρα για πέρα μία μοναδική και φυσιολογική αντίδραση, μία πρώτη άμυνα προστασίας του εαυτού, μία προσπάθεια να αντιμετωπίσουμε το μη γνώριμο.

Κάποτε, αυτή η αντίδραση μπορεί να αποβεί αρνητική και κάποτε θετική.

Αρνητική μπορεί να αποβεί όταν ο γονέας θα παραμείνει σε αυτήν την άρνηση και θα επιλέξει να μην εξετάσει όλα τα ενδεχόμενα. Θετική μπορεί να αποβεί όταν ο γονέας θα λειτουργήσει μέσα από την άρνησή του, είτε εκτονωτικά, είτε διερευνητικά, έστω και πεισματικά, προκειμένου να αποδείξει το αντίθετο από ότι μπορεί να εισέπραξε σαν πληροφορία για το παιδί του.

Πράγματι όμως, πότε θα μπορούμε στην διαδικασία να διερευνήσουμε μία νύξη που μας έχει κάνει ο εκπαιδευτικός του παιδιού μας ή ο ειδικός σε θέματα ψυχικής υγείας των παιδιών;

Είναι αλήθεια αντιδεοντολογικό και ψυχοφθόρο να εξετάζουμε εκτενώς και με περιπτές εξωσχολικές αξιολογήσεις τις ανησυχίες των ανθρώπων που περιβάλλουν το παιδί.

Γι' αυτό το καλύτερο σημείο αναφοράς θα είστε εσείς, οι γονείς. Η λύση βρίσκεται στην δική σας αίσθηση, αυτήν που έχετε αναπτύξει βρισκόμενοι με το παιδί σας τις περισσότερες ώρες από όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους και ζώντας το παιδί σας σε καταστάσεις που οι σημαντικοί άλλοι δεν έχουν την ευκαιρία να βιώσουν.

Ποια είναι η παγίδα ;

**Η
συνήθεια.**

Το γεγονός ότι ζούμε με τα παιδιά μας και βιώνουμε όλες τις τριβές της γονεϊκής σχέσης μπορεί πολλές φορές να μας κάνει να θεωρούμε κάποιες συμπεριφορές ως μη ανησυχητικές ή ασήμαντες. Συχνά μπορεί να λέμε, « είναι μικρός ακόμα, θα μεγαλώσει και όλα θα στρώσουν» ή « είναι ίδιος ο μπαμπάς του, έτσι ήταν κι αυτός μικρός και δεν ανησυχώ».

Όταν όμως οι γονείς αντιλαμβάνονται μία συμπεριφορά, ένα συναίσθημα ή μία σχολική επίδοση ανησυχητική σε τέτοιο βαθμό **που να εμποδίζει την γενικότερη λειτουργικότητα του παιδιού τους**, τότε αυτή η μοναδική δική τους παρατήρηση, ιδιαίτερα όταν συνδυάζεται με μια παρόμοια ανησυχία του εκπαιδευτικού ή του ειδικού θα πρέπει να εξετάζεται εκτενώς.

Αν για παράδειγμα παρατηρούμε ότι η έλλειψη αυτοπεποίθησης και ο φόβος στο παιδί μας φτάνει σε τέτοιο έντονο βαθμό που να δυσκολεύεται το ίδιο το παιδί να ενταχθεί στις ομάδες των συνομήλικων παιδιών ή να αποδώσει μαθησιακά τότε, θα είναι ευχής έργον η συνεργασία μας με τους ανθρώπους που θα μπορούσαν να βοηθήσουν είτε θα είναι εκπαιδευτικοί είτε θα είναι σύμβουλοι κλπ.

Αν παρατηρούμε ότι το παιδί μας δυσκολεύεται να αποδώσει στις σχολικές δραστηριότητες, μένει αρκετά πίσω από τα άλλα παιδιά της τάξης ή δυσκολεύεται να αποδώσει επιτυχώς τις περισσότερες φορές, τότε μια περαιτέρω αξιολόγηση και μία επαφή με το αρμόδιο άτομο για να βοηθήσει δεν θα πρέπει να αποφεύγεται.

Αναζητήστε λοιπόν βοήθεια από τους ειδικούς. Ακόμα και η προληπτική αξιολόγηση στον λόγο, στην αντίληψη, στην επικοινωνία, στο μαθησιακό κομμάτι, στο συναίσθημα, ακόμα και η απλή ενημέρωση στα θέματα που θα πρέπει να έχει κατακτήσει το παιδί σας σε αυτή την ηλικία, έστω και εκεί που εντοπίζονται μικρές και όχι σημαντικές δυσκολίες, είναι αναμφισβήτητα απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να προλάβετε.

Η δική σας ενημέρωση ως προς τις δυσκολίες του παιδιού σας είναι εξίσου σημαντική. Μέσα από την επικοινωνία σας με του ειδικούς μπορείτε να ενημερωθείτε για το είδος και το βαθμό των δυσκολιών του καθώς και τον καλύτερο τρόπο αντιμετώπισής τους.

Είναι σημαντικό να γνωρίζει ο γονιός τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει το παιδί του ώστε να μπορεί να σταθεί δίπλα του και να το βοηθήσει.

Άλλωστε, η πραγματική επιτυχία σου σαν γονιός δεν βρίσκεται στους καλούς στόχους που έχεις θέσει αλλά στο τρόπο με τον οποίο προσπαθείς να τους πετύχεις.

***Κλέτσα Ελευθερία,
Παιδοψυχολόγος – Οικογενειακή Σύμβουλος***

Πηγή: <https://www.e-nipiagogeio.gr/arthrografia/149-goneis-kai-arnisi-apodoxis>